

Сега Христосъ казва: „Който изпълни волята на Отца моего, той ми е братъ“. Значи, едно отъ условията е това. Трудно условие е да бждешъ братъ или сестра, или пъкъ майка на Христа. Сега вие ще ме извините, но, дѣто църквата говори за Майката Божия, то е съвсѣмъ другъ въпросъ. Христосъ употребява тази дума „майка“ малко въ по-другъ смисълъ. Брата ще познаешъ, когато си нараненъ, когато си въ нещастие: той ще те прѣгърне, цѣлуе, ще те заведе въ дома ти; така и сестрата. А майката какъ ще познаешъ? Отъ майката сж излѣзли братътъ и сестрата. Майката — това е най-възвишеното на земята, значи, Христосъ подразбира Любовьта — то е майката, която всичко жертвува. Христосъ подразбира Любовьта, реализирана на земята. Любишъ ли, майка си; не любишъ ли, не си майка. Всѣки може да бжде майка. Да родишъ — още не значи, че си майка. То е най-лесното — да родишъ. Рибата ражда, т. е. хвърля хайвера си, въ който има по 300,000 зародиша на малки рибчета. Но това раждане ли е? Нѣкои отъ млѣкопитающитѣ раждатъ по 5—6 наведнѣжъ. И това раждане ли е? А майката ще роди едно, въ изключителни случаи двѣ. Раждането е едно прѣдисловие на майчинството. Ако сърцето на онази майка не е пълно съ любовь, тя не е майка. Слѣдователно, въ опрѣдѣлението на Христа: „Който изпълнява волята на Отца моего“, той му е братъ и сестра и майка. Майката познава ли кой е този, който е дошълъ въ нея? Дошълъ е единъ духъ отъ пространството. Този малъкъ духъ става голѣмъ човѣкъ. Питамъ: този малъкъ човѣкъ и голѣмиятъ човѣкъ единъ и сжщъ ли е? Съврѣменнитѣ майки познаватъ своитѣ дѣца само по форма. Нѣкои едва сега сж почнали да ги познаватъ по съдържание, а по смисълъ — ще трѣбватъ още хиляди години. А за Духа, който е дошълъ, той може да се познае само въ новата култура. Сега азъ не искамъ да ви обезсърчавамъ. Вашиятъ порядъкъ си е порядъкъ. Азъ нѣмамъ нищо противъ. Но Хри-